

מסורת הש"ס

(א) [תענית ו. כו: יבמות מו:
קה: כחזות ו: לג: קידושין
מו: גיטין כב. מו: עו. ב"ק ע"א.
ב"מ ס: ע"ז: ז: סנהדרין סו.
שבועות לו. הוריות ג: זכאים
מב. מנחות פח: בכורות יד: ח.
ג. חולין עט. תמורה ל: לג: גדה
ח: נב: א:] (ב) [דף פב: א:]
(ג) [ובחוספת חומשין של ג'
הבאים רש"ש]

תורה אור השלם

1. ראשית ערסתכם חלה
תרימו תרומה בתרומת גרן
בן תרימו אתה;
במדבר טו כ

במדבר טו כ

הגהות הב"ח

- (ח) תום' ד"ה נמצאת שליש
של ליפורי צועדות וכו'
ושליש:

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

ופרם בר פפא אמר
 יהודה ורבי יוסי אב
 שוחקות ⁶ ומאן חכמ
 פשיטא שוחקות את
 רב דימי אמר שגיג
 דקונדים דמן נאוסא
 עשרה בעיין הא פא
 קמ"ד הויא ואי דיר
 דיצפורית ר"ז הויין
 חלתא שדי עליהו
 אכתי בצר ליה אל
 שדי עליהו אי הכי
 הוי בבציה לא חשיב
 יתירה על מדברית ש
 על ירושלמית שתור
 יתירה על מדברית ש
 שליש דמדברית מכד
 הוי ארבעין ותמניא
 ואלא שליש דירושל
 הוי חמשין ותמניא
 שתין ותלת ואלא ד
 הוי שבעין נבי חדא
 א"ר ירמיה ה"ק נמ
 יתירה על מדברית ק
 שלה קרוב למחצה
 רבינא מידי קרוב קר
 ה"ק נמצאת שליש
 של רבי יתירה עכ
 שליש ביצה תנו רבנ

והוא חתום על קמ"ד ה' קע"ג וזהו צ"ר חומש לא דק: וא"ל
 דלמך לקמן יתירה על ירושלמי שנות מלכר: מאן וסע
 (מאה עשרים תוספת לע' י"ד תוספת שהן חומש של ע' שנימוסין
 חלק חמישי שמתחילה שהוא חלק ששי למדה הגדולה דהיינו
 שנות מלכר כלומר על החמשה בצי"ו ששי מן החור הרי תוספת
 ק' ל"ד תנע על ק"ג ה' ר"ו ובתוספת של ג' הצי"ס חומשין" לא דק
 ששנה מחשבו הארשון חסר חומש אל ג' אלה חומש לא ששאר
 צ"ה: אייתי חמסא שדי ענייכו. בנאה וז שהוצאה לפניו
 היתה סאה ציפורית וחלמה שכשיטלו חלמה תעמוד על סאה ושיעור

[illegible]

המחזה לטמא טומאת אוכלין. פשיטא דר' יוחנן בן ברוקה היא. ושנינן אין מיהו שוחקות ונא תנן. מאי שוחקות עודפות כמעט. כי אתא רב דימי אמר שיגר לו בנוסיו לר' מרדיא ושנינו(ו)ה רבי ר"ז ביצים. ואקשינן, הא סאה דשנינו(ו)ה רבי ר"ז ביעי דהיכא, אי סאה ו' קבין, כל קב כ"ד ביצה הרי קמ"ד ביעי. אי סאה ירושלמית דעודפת על של מדברית

כיצד משתתפין פרק שמיני עירובין

וְחִצֵּי חֲצִי חֲצִיָּה שְׁמַתָּא מוֹמַתָּא אוֹכְלִין. אֲכֹלְהוּ מִנָּה קָאִי כְּדַמְפֵּרָה
בְּקוֹנְטֵרָם לְרִי בִּן בְּרוּקָה כְּדֹאִית לִיָּה דְהֵיִינוּ בְּכִיָּה חֲסַר
רְבִיעִי וּלְרִי בְּכִיָּה שְׁלִימָה וְהָא דְלֹאמַר כָּכָל דּוֹכְתָּא בְּכִיָּה לְנוּמָא
טוֹמַמַת אֲכֹלְכִין הֵיִינוּ כְּרִי שְׁמַעוֹן וְלֹא כְּרִי יוֹמֵן בִּן בְּרוּקָה:

קע"ג הי"א הי"א ר"ז הי"א מ"ן השבוע
מכוון דפ"י בקונט' ולא דק:
חל"ת כמה הוי"ן תמני מתאנן
והמספר הוי"ן.
גרים חלתן כמה הוי"ן תשעה מתאנן
ושימסר הוי"ן וכן הוא אמר דלאמר
פ' חלון (לעיל דף פ"א).
א' מכ"ד ורצ"ן צ"ה לכ"ג צ"ה
ותשעה פעמים כ"ג הם ר"ז:
של"ש דידה כמה הוי שיתין נבי
תרתין. לא דק דמעט
חסר וכיון דלא חסר אלף מיעוט
צ"ה לא חייש ויש דגרס שיתין נבי
תרתין וכי פורמא:

נמצאת **שליש** **(ה) ציפורי** **עודדות**
 ושליש דקתני צברימא
 קאי אלשלי ציפורי ואשלש צינה:
יתירה על מחצה של מדברית
 שליש ביצה. לפי שמונה
 שלש דלפורי ס"ט וס"ט ועודות ג'
 צינים וט' ועודות ואס כן שלש צפורי
 עס העודות ע"צ צינים ומחלה חסר
 ועוד כיון דלא הוי חצי ביצה קרי לה
 שלש אכל אי דייקת בה שפיר הוי
 יותר מחצי ביצה דהא סה ציפורי
 הויא יתירה על ר"ו קרוב לה' חומשים
 ונמנא שלש עס ס"ט צינים וחצי
 חומש ושתבטק עס העודות הוי
 יותר מע"צ ביצה ומחלה ואמר מהר"י
 דהן צרימא קיימא אקבלת רב דימי
 דקאמר ושער רבי מאמן ושיבסר
 ולא חשיב ועודות על ו' צינים והאלי
 ואינו עולה לצינה ושליש ממאמן
 ושיבסר עולין שבעין ומרין ושליש ומה
 שמקשן שצולה שמעין חשיב ועודות
 של ציפורי של מדברית לא חשיב דהא
 ועודות איכא צוללו דלא הויא חסר
 אלא שמוט צירושלמית וכן ציפורי
 אורי צירושלים וציפורי לא
 הוסיפו כי אס למנין צינים של סאה
 מדברית והקדמונים שלפני רבי דקדקו
 דצבר שאין צוספת שלהן שמוט
 מלוממא כי צינים מדבריות היו גסין
 יותר מאותן של יום המוספת והוסיפו
 על מדת ציפורי שהיתה מאתן ו'
 ציעין ושני חומשין חסר קימעא ו'
 כרי

בַּיָּמִים אֵלֶּם אֶחָד מִכִּי' לֹכֵל בַּיָּמֶה: עַל מַחֲצֵה שֶׁל מִדְּבָרִית שְׁלִישִׁי בִּימֵה:
 מִפְּרֵשׁ מִהֲרִי נִמְאָה שְׁלִישׁ שֶׁל יָצִיּוּרִי מִלְּגָדוֹ יִתִּירֵה עַל שְׁלִישׁ שֶׁל מִדְּבָרִית
 מִלְּבַר שֶׁלֹּם בַּיָּמֶה וְקֵאִי שְׁלִישׁ דְּבָרִיתָא אֲחֵרוּיָּהּ וְאִבְיָהּ וְרִבְיָנָה מִפְּרֵשׁ
 דְּבָרִי רַבִּי יִרְמִיָּה וּמִפְּרֵשׁ דִּהֲ"ק רַבִּי יִרְמִיָּה נִמְאָתָא סָאֵה יָצִיּוּרִית
 יִתִּירֵה עַל שֶׁל מִדְּבָרִית קְרוֹב שְׁלִישׁ סָאֵה פִּי' לְשִׁלֵּם מִדְּבָרִית מִלְּבַר
 וְשִׁלֵּם סָאֵה פִּירֹשׁ וְשִׁלֵּם שֶׁל יָצִיּוּרִי מִלְּגָדוֹ קְרוֹב מִלְּמַחֲלֵה שֶׁל מִדְּבָרִית
 וְעֵינֵן זֶה מִמֵּינוֹ פְּרָק בְּכָל מַעֲרֵצִין (שְׁטֵיל 97 ע"ה): אֲמַר רַבִּי יִרְמִיָּה
 כִּשְׁהִיָּה עֲלִיָּה שְׂרָךְ בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת וּמִפְּרֵשׁ לָהּ רַבָּה וְרַב יוֹסֵף:
 שְׂבַעַת

הוי"ו חמ"ו: שנה אחד מ"ח' בקל"ב' ונה דק בחתום של ס"ו ב"ש
 ב"ש ב' ב"ש של מדרבית אחד ממ' בציה ביהמ"ד דהו' לפ' ב"ש
 נלו: ממאח' וביסר ומשי כיון דלא הו' ציה לא חשיב ליה. כך
 הו' שנה ב' צועודת של מ"ו ב"ש של חסות י' יותר ממח' ב"ש
 ת' ציפורית על ירושלמים נשאר' ב' חומשין של דקדקנו בן. ובלשון
 ובי פרכין מאח' ושב הו' א"י ועודות דר' אחת מ' לכל ביהמ"ד
 דות דר' אחת מ' לכל ביהמ"ד ב"ש וגם ב' חומשין של דקדקנו
 מורים ויורה על ירושלמים שסות. ירושלמים וסות מלכד: מילתא
 ציפורית ר"ו דאמרן לעיל ומדרבית קמ"ד: ואלא שלש ירושלמים.
 ב"ש דהו' ע"ב: צועודות דרבי: כי משערת לה צועודות דלשכה
 וחסיה על מחס' מדרבית שלש ביהמ"ד מחס' מדרבית: ע"ב:

כדי לסבר בחול דלית (ביה) [ליה] בשש לאכול בו, אכיל פיתא צבחר, בשבת דאית
 בסבין. ר' יהודה סבר בחול דלית ליה מה לוכל אוכל [פיתא] סגין, בשבת דאית
 צבחר. איתא חמי ר' יוחנן בן ברוקה אמר, הן עבדי עיגולא תורסר ביני, והדין ע
 ר' שמעון ותני כן קרובין דבריהם לחיות שוין. רב הונא א' צא מה שליש ליצ

(ה) כ"ל וכ"כ התוס' בשמו בד"ה חלמא. (ז) אולי ז"ל ואנן ר"ז ציעי הוא דאמרינן בסאה של ציפורית כ"ל. (ג) בשש הוא לפתן וכמ

עין משפט
גר מצוה

ז א ב ג מ"י פ"ד מה' טומאת אוכלין הל' א:
י ד מ"י פ"ו מהלכות צבורים הלכה טו סמג עשין קמד
טוש"ע י"ד סי' שכד סעיף א:

פג.

[illegible]

(ה) כ"ל וכ"כ התוס' בשמו בד"ה חלתא. (ז) אולי ז"ל ואנן ר"ן זיעי הוא דאמרינן בסאה של זיפורית כ"ל. (ג) בשש הוא לפתן וכמ"ש בערוך ערך בשש ופירושו פשוט.